

BERICHTEN EN VARIA.

Collega C. H. W i t t h a u s is, zooals men weet, tandarts bij de Ned. Ambulance te Gleiwitz. „*Op de Hoogte*” van Juni j.l. bevat het verslag zijner werkzaamheden van 1 Juni tot 31 Dec. 1916. Dit luidt:

„Er werden 57 patiënten met kaakfracturen behandeld, waarvan 12 bovenkaak- en 45 onderkaakfracturen, waarvan enkele dubbele en meervoudige fracturen. De meeste breuken waren door projectielen veroorzaakt, enkele door hoefslag of bedelving (Verschüttung). Bijna allen waren met kleine of groote verwoestingen der zachte aangezichtsdeelen gecompliceerd, de meeste geïnfecteerd, velen met sterke splinternig van het been, eenigen met belangrijk substantieverlies gecompliceerd. Bij enkelen waren er nog stukken metaal in het weefsel. Een paar verouderde gevallen met sterke dislocatie.

De behandeling bestond, behalve de gewone wondbehandeling, in het reponeeren en fixeeren der kaakfragmenten met op de tanden bevestigde metalen verbanden, waarbij van elastieken, veeren en schroeven werd gebruik gemaakt tot herstel der normale occlusie. Groote defekten in de bovenkaak werden met obturatoren gevuld. Behalve van metalen verbanden (Schiene) werd ook van hoofdkappen gebruik gemaakt als steun voor repositie. Groote defekten in de zachte deelen werden door de chirurgen met plastische operaties verbeterd, waarbij het weefsel uit naburige deelen mede gebruikt wordt.

Behalve de fracturen, kwam een twintigtal andere aandoeningen van de kaken in behandeling, etteringen in sinus maxillaris, kaakklem, parotististel en dergelijke.

De patiënten zijn gedeeltelijk als genezen ontslagen, ge-

deeltelijk op verzoek naar hun „Heimat's-lazarett" overgebracht — na behoorlijk „geschieht" te zijn —, terwijl de rest nog in behandeling is, waarvan enkelen, die in staat zijn te werken, ambulans.

Er zijn voorts 412 vullingen gemaakt in zieke tanden, waarvan een gedeelte voorloopige vullingen, en 53 wortelkanaalvullingen. Er werden 30 prothesen geplaatst, waarvan 5 bruggen en 2 stifttanden.

Eindelijk een groot aantal kleinere behandelingen en consulten.

CARL H. WITTHAUS;

Tandarts, Dr. D. S.

Gleiwitz, 1 Januari 1917.

„Op de Hoogte" van dezelfde maand, wijdt nog meer ruimte aan de tandheelkunde. We vinden er nog het volgende:

„Over een zonderlinge ervaring, opgedaan met kunsttanden, weet een medewerker van het bekende Deutsche tijdschrift Kosmos te berichten. Hij dineerde in een gezelschap, waaronder zich ook een dame bevond, die het herhaaldelijk zag bliksemen, terwijl niemand anders dat opmerkte. Daardoor in de war gebracht, legde ze mes en vork neer, waarmee echter ook onmiddellijk de bliksem ophield. Dit wees op eenig verband tusschen eten en bliksem, wat dan ook bleek. Ze had o.a. aardappelsalade gegeten. Door het zuurgehalte daarvan was de goudbekleding van twee kunstsnijtanden in de bovenkaak en de in den mond gebrachte vork electrisch geworden, ongeveer zoo, dat vork, aardappelsalade en gouden brug als een galvanisch element werkten.

Het bliksemachtig lichten nu werd veroorzaakt door de physiologische werking van den electrischen stroom, welke tot stand kwam, zoodra de vork den gouden brug aanraakte en het element dus gesloten werd.

Zoo ziet men, dat kunsttanden met gouden brug voor hun bezitters zeer onaangenaam kunnen worden, wanneer

deze zure spijzen, groente enz. nuttigen. Het eenige middel daartegen is het gebruik van een zilveren, beter nog gouden of vergulden vork of lepel."

Als een overigens bekend verschijnsel in zoo'n sterke mate op gaat treden was misschien een bliksemafleider op de brug of een aardleiding aan de vork ook wel eens te probeeren.

Men stuurt ons een knipsel uit een Engelsch blad waaraan we het volgende ontleenen:

Op de terreinen van Devonshire House, Piccadilly werd verleden week een motorwagen gedemonstreerd, die geheel was ingericht voor reizende tandheekkundige operatie-kamer. Hij is ontworpen door luitenant A. Parker Cater, een Engelschman, in Franschen dienst en werd door de firma de Trey aan het departement van oorlog gegeven ten gebuik bij het Engelsche leger in Frankrijk. De motor heeft 32 H.P. en het chassis een draagvermogen van 3 ton. Het inwendige is voorzien van twee operatiestoelen, waarvan een in z'n geheel uit de wagen kan worden verwijderd en kan worden opgesteld in een tent, die men op de kap van de wagen meevoert. De andere stoel kan op rails tot op den horizontaal gestelden achterklep worden gerold, zoodat de operateur van het volle daglicht kan profiteren. Er is een acetyleen installatie aangebracht, maar ook gelegenheid door een steekcontact aan te sluiten bij elke willekeurige huisleiding voor electriciteit. De wagen bevat verder een kast met operatief instrumenten en een met technisch gereedschap; een polijstmachine, een vulcaniseerketel, sterilisators, watertanks enz. Men zegt dat bij het Fransche leger reeds *twintig* dergelijke wagens in gebruik zijn.

Bij Kon. Besl. van 22 Maart („St.-bl." 246) wordt dat van 26 Maart 1895 („St.bl." 37), tot aanwijzing van buitenlandsche getuigschriften en diploma's voor arts, tandarts,

apotheker, vroedvrouw en apothekersbediende, zoodanig gewijzigd, dat ook het diploma van met goed gevolg afgelegd „examen de médecin-dentiste”, verkregen aan de Universiteit te Charkow (Rusland), de daarin bedoelde geldigheid verkrijgt.

Bezitters van dit diploma kunnen dus voortaan worden toegelaten tot het afleggen van het *theoretisch* tandheeskundig examen.

Geslaagd voor het tandartsexamen: Mejuffrouw C. Sturm, en de heeren V. H. J. C. van Gulick, F. Orth en J. Rodrigues Pereira, en mej. M. P. Maats à Stuling.

Benoemd tot lid van het Provinciaal Utrechtsch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen: B. R. Bakker en J. A. W. van Loon.
